

ЖИВИ СЛЪНЧОГЛЕДИ

Викомъ вика
Есень златолика :
„Излѣзнете,
орачи, сѣячи,
разорете
отново земята
и хвърлете
въ нея семената !
Презъ зимата
като майка сжща
ще ги топли
и ще ги прегръща.
Ще изникнатъ
отъ тѣхъ класоветѣ,
а на лѣто
плодородни ниви
ще се люшнатъ
буйни, златогриви !..

Ей, дечица,
книги пригласете,
въ училище
отново идете,
умъ и разумъ
съ радостъ да берете !
Като слънце
науката свѣти.
Слънчогледи живи
вий бждете,
устремени
очички държете
къмъ туй слънце
златно, благодатно !
Въ душитѣ ви
то когато грѣе,
на доброто
плодоветѣ зрѣятъ.

Ранъ Босилекъ

БЪЛГАРСКИ ЮНАКЪ

Мъничкѣкъ съмъ, но съмъ якъ —
славенъ български юнакъ —
синь на приказна страна.
Мили сж на мене тукъ :
и на северъ и на югъ —
всѣки хълмъ и равнина.

Майчиниятъ ми езикъ
е за мене най-великъ
и най-сладкѣкъ на свѣта.
Той е простъ, но той звъни
както въ пролѣтнитѣ дни
на славея пѣсенята.

Скжпя башиния родъ ;
волния честитѣ животъ —
българската свобода.
И затова всѣки часъ
за борба готовъ съмъ азъ
противъ всѣкаква беда.

Ще се бия като лъвъ,
до последна капка кръвъ.
И не ще да се подамъ.
Нека знаятъ занаяпредъ
всички лоши хора вредъ
че юнакъ съмъ азъ голѣмъ !

Славчо Ангеловъ